

- מפרתי ללוסון החשובה לנשיא. הסברתי לו כי כבר סלגרמתי חתוכן לשגרירנו, בהנחה שהוא מסר לי סכתבו של הנשיא ונחנך ששגרירנו יביש חשוכתי בווינגטון. הוסמתי לו כמה חערות נוספות! הדבר המצער והמזאג אוהנו ביותר - הוא האדליה שיש בהתנהבות או"מ - וסירוש הדבר ארה"ב - כלפינו. הסברתי גם הבעיות המעטיות וחשיבותן ואמרתי בדרך השקרה שסעוד לא היה נוסע אולי לווינגטון ועוטה חסכס עם ארה"ב אלמלא הכינו לפני שלוש חדשים את נאצר והמחננו כוחו בעולם הערבי, וספק אם זה למזכרת ארה"ב וחעולט החוששי לחזק שוב נאצר בנצחון מדיני. - הרצוג או"מ ניסח יחד עם המילטון המברק ל- D.D.

16.2.57

עזבתי הבוקר את המיטה, לאחר בדיקה יטורית שברקו אחי טליטם בחל-השומר, ואה"צ חיוט עליתי לירושלים - לאחר יחייתי מרותק למיטתי החל מיום 25 ביאנואר.

השבוע שעבר היה מסחרר. ב-11 לח"ז סלגרף אבן כי "ענין הסנקציות מחמוטט

למשואות חחה לחץ הסינס והעחונות". באותו בוקר שוחח אבן עם דלט. נזכחו גם

מורסי, ווילקינס ושילוח. הסזכיר מסר גם זכרון דברים בכחב. אבן ראה בחיחה

אאא זו מפנה יסודי, וכמעט גאולה. מברק אחרי מברק הביע טלא החלהבות

ואוטמטיטס ללא גבול. לאחר עיון בוומר סלגרמתי לאבן כי בהזכיר (ad.)

(*me m'ore*) יש רצון לפתרון חיובי, אבל המחרון המוצע (שנסוג מאחורי

קוי שביחה הנשק וארה"ב השלה אניות למערץ וחקרא למדינוח אחרות לעשות כמות)

אינו חיובי ולא נוכל להסכים לו. אין ערבות לשיט ישראלי, ולא נוכל בשום אופן לשוב להסכם שה"נ - שפירושו שלסון מצרים בעזה. בעזה - הברקחי - יש מקום למשרה, וגם ציבים לפינוי אס הצבא בשני הנאים: שהכצרים לא ישובו, שחוקם שותפות בין מינהל ישראלי ובין או"ם. יתכן גם שיחוף החושבים במינהל, אבל לדעתי לא נוכל לזוז מעמדה זו גם אם יטילו סנקציות.

קראתי הממשלה לדיון מיוחד ביום ה' (14 לח"ז) ישבנו בבוקר ונקרא כל החומר מנ.י. ותגובתי הראשונה, אח"כ ניתחתי המצב וציננתי החיוב וחשלילה וחצנתי הצעות. ההפסקה בא אצלי לוסון, לא חוסיף הרבה וידוע לנו, ומסרתי לו תגובתי, מתוך הדגשה, שאין זו עדיין עמדת הממשלה.

בשלוש נחכנסה הממשלה שנית ואחרי דיון על שלוש טעות קיבלה הצנתי, ובערב יטנתי עם הרצוג וניסחנו התשובה לדלס, נתנו רשות לאבן לחקן חנוסח, אבל לא לשנות החוכן.

בטובי הנח הביא לי יצחק מברק של אבן על שיחתו עם דלס אחמול במשך טעה וחצי. דלס לא מקבל עמדתנו; אבן אמר שיחיעץ עם שה"ח וידווח לממשלה. דלס ביקש לפי טעה לא לפרסם תוכן השיחה, ויחכה עד יום ג' (מתרתיים) ואם לא נגיע להסכם - יתכן שיפרסם זכרון הדברים, וגם אבן יפרסם במקבה זה חשובה הממשלה.

בערב יום ה' (שלושום) בא אצלי משה שהצטער על אפטרות של עזיבת שרם-א-טיך. אמרתי לו כי אני ממחד שהחשש שלו יתבדה... והוכפתי שאילו היו אויבינו טקחים היו מוטרדים לנו רצועת עזה בשלמותה, על מליסיה, ונצטרך לפרגס רבע מיליון ערכים ולדכא חתירות נגר בטחוננו בכוח.

- הברקה לאבן הניתוח שלי על התזכיר של דלט ודעתי שאין לוותר בשום אופן, גם בעצרת, על ערובות יעילות לחופש שיט לפני מנוי חרצות חוץ, ועל מינחל משותף (אנחנו, או"ם, החושבים) בעזה, גם אם ישילו סנקציות.

- בא הרצוג ומסר לי חישוב משרד החוץ על המחייבים וחשוללים בענין הסנקציות: 15 מדינות הבטיחו להצביע נגד, 12 הבטיחו להימנע, 31 יצביעו בלי ספק בעד, 10 יצביעו אף הן בעד. רק אם ארה"ב תתערב באופן אקטיבי בחיוב או בשלילה - ישחזו המספרים. אם מחייב סנקציות ימנעו המסנגרים, אם תחנגד יחכן שלא יהיו שני שלישים.

- הזמנתי אלי את חיים כהן בדבר המצב החוקי של מסירת מסמכים לבית המשפט. דעתו היא שהחוק מסמיך עד המסורה ואמילו המפקח לא למסור העודות - בעל ענין שעומד לדין, העלול לבלות מודיעים של מסורה, שעלול להזיק לבטחון המדינה. טלפנתי לשיטתית כי כהן ואנכי ממליצים על הבשח העודה כזו, אולם אני משאיר בידו ההחלטה בענין זה. ענה כי יגיש.

17.2.57, יום א'

בישיבת הממשלה הבוקר נקראו כל המברקים מנ"י. ומושינגטון גידון החוכיר של דלט. נחקבלו הצעותי הכלולות במברקי לאבן מאחמול (מסטר 115) ואמסור הודעה בכנסת לפני הדיון בעצרת.

במשך חיום נחקבלו טלגרמות על שיחה נוספת בין אבן ובין דלט והצעתי בערב להרצוג לפנות טלגרפית לדלט שידחו הדיון בעצרת לזמן מה וישלחו חנה